

# DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,  
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,  
Kálvin-tér 17. szám. (Püsnöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő.  
Postatakarékpénztári csekk számla: 43.916.

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SANDOR.

## MIT CSINÁLSZ ITT, ILLÉS?

Lelkészszentelési prédikáció 1941 nov. 26.

1. Királyok 19: 1—18.

És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, a melyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel. És követet küldé Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segíjenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te ételleddel, mint a hogy te cselekedtél azoknak életekkel mind egyig. A mit mikor megértett, felkelvén elméne, vigyázzván az ő életére. És méne... a pusztába egynapi járó földre, és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és könyörgött, hogy hadd haljon meg, és monda: Elég! Most oh Uram, vedd el az én lelkemet: mert nem vagyok jobb az én atyáimnál! És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És imé angyal illeté őt, és monda néki: Kelj fel, egyél. És mikor körülnézett, imé fejénél vala egy szén közt sült pogácsa és egy pohár víz. És evék és ivék, és ismét lefeküvék. És az Úr angyala eljött másodsor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél: mert erőd felett való utad van. És ő felkelt, és evett és ivott: és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hóreb-ig. És beméne ott egy barlangba, és ott hála... És monda az Úr: Jöjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt. És imé ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, a mely a hegyeket megszagatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem vala abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de az Úr nem volt a földindulásban sem. És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék. És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő arcát palástjával, és kimenvén, megállá a barlang ajtajában, és imé szózat lón ő hozzá, a mely ezt mondá: Mit csinálsz itt Illés? És ő felele: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregeknek Istenéért, mert az Izráel fiai elhagyták a te szövetségedet, lerontották a te oltáraidat, és a te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. És monda az Úr néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át... Meghagvok Izráelben hétezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt.

Lelkipásztori lelkünket s benne különösen a prófétaság kegyelmi ajándékát, a sok veszedelem

közt legáltalánosabban kettő fenyegeti. Minket, öregebbeket a fásultság. Titeket, fiatalabbakat a csüggedés. A kettő közül a fásultság a reménytelenebb, mert lassan áll be, észre sem vesszük, amikor már elhatalmasodik, sokszor pedig egészen tiszteltreméltó és rokonszenves formákban jelentkezik. Egyszer derüs életfilozófia tarka köntösét ölti magára: sohasem volt még úgy, hogy valahogy ne lett volna! Másszor az ú. n. predestinációhit ünnepi telárjában lép föl: úgyszólván csak az lesz meg, ami eleve elrendeltetett! Isten irgalmazzon a fásult öreg pásztoroknak, kivált ha még — vagy ha már — maguk sem tudják, hogy azok!

A csüggedés az ifjabbaknál nem ennyire reménytelen állapot, de olyan, mint a heveny gyermekbetegség: alig van gyermek, aki át ne esnék rajta, a legtöbb nyom nélkül lábolja meg, egyik-másik azonban belepusztul, vagy szenved a nyomai miatt egész életében.

Ez az Ige intelem, orvosság és erősség a prófétaság lelkét hordozó, csüggedő ifjú Isten-harcosoknak, de minékünk is, atyák és vénék, hogy amennyire Isten mirajtunk állni engedí, ne engedjük a csüggedés karjai közt veszni drága ifjú testvéreinket.

1. A próféta csüggedéséhez hasonlóan a lelkipásztor csüggedésének is egy igen természetes és másfelől igen nemes oka van: az igaz Isten ügyéért vívott harcban bekövetkezett *járadság és kimerültség*, az önfeláldozó küzdelemben magára hagyatás és a mindezekkel együttjáró marcangoló önbírálat: „Nem vagyok jobb az én atyáimnál” — és gyötrelmes életesömör: „Elég! Most oh Uram, vedd el az én lelkemet!”

Tudnod kell, ifjú testvérem, hogy ez a kísértés annál kevésbbé fog téged elkerülni, mennél neme-  
sebben és „szabályszerűbben” harcolsz. Tudnod kell tehát, hogy a magad erejében való elbizakodás még legragyogóbb külső sikereid közt sem indokolt. Végül tudnod kell, hogy Istennek épolj teljes és közvetlen hatalma van véled csodát tenni a legnagyobb csüggedésnek közepette is, mint amilyen hatalmát Illésen megmutatta.

2. A csüggedéssel bensőleg egybefügg egy másik lelki magatartás — a csüggedő prófétánál és lelki-

pásztornál különösen. Amennyire nem tud, nem mer a csüggedő ember csodát várni és remélni, annyira hajlamos a katasztrófától és a forradalomtól várni a kívánatos fordulatot. Illés ugyan hitt a csodában, de még jobban hitt a szent és véres forradalom erejében — és most, amikor az élő Isten forradalmára a bálványok ellenforradalma felelt, a csodában is elveszítette a hitét. Fiatal és könnyen csüggedő lelki-pásztor testvérem: minél elégedetlenebb vagy hazád és egyházad mai viszonyaival, minél kevesebb reményed van arra, hogy ezek a viszonyok egészséges és fokozatos fejlődés útján megváltozzanak, minél több szent forradalmiság dörömből szívedben: annál jobban kérlek, vigyázz, mert nem tudod, mit kívánsz. Forradalom és katasztrófa átmeneti ragyogó sikerek után éppen a próféta-szabású lelkeket taszítja sötét csüggedésbe.

3. Forradalom és katasztrófa lehetnek heroldjai, útkészítői az Úrnak — de teljesen hiába jönnek, hogyha szélvihar, földrengés, tűzvész után nincs aki meghallja az örök-egy halk, szelid hangot: az Úr igazi és egyetlen szavát, amely nem tombol és nem rettent, csak egyszerűen kérdez, véghetetlen szeretettel és véghetetlen komolysággal: „mit csinálsz itt, Illés?”

Orkánként tombol keresztül a földgömbön a világnézetek változása. Földrengésszerű eltolódásokat és katasztrófákat idéz elő a társadalmak már megtörtént és még várható átállítódása egy más rendszerbe. A háború tűzvésze őrvongva harap tova, mint a prairieégés. Milyen sokan hajlandók vagyunk — minél fiatalabbak, annál inkább — jóhiszeműen átvenni és továbbadni azt a felfogást, amelyet az egyik ú. n. diadalmas világnézet hangoztat ma: *a történelmi nagy fordulatok szava Isten szava s tulajdonképpen ez az igazi istenige, ez a valódi kijelentés.*

De Isten maga tanít itt meg bennünket arra, hogy az Ő igéje sohasem más, mint „halk, szelid hang”. Szélvihar, földrengés, tűzvész előkészíthet befogadására, de maga úgy különbözik azoktól, mint a mennydörgéstől az orgonabúgás, az ágyúszótól a pacsirtadal; nem egyéb, mint egy atyai és épp ezért egészen ellenállhatatlan megszólítás: „Hol vagy, gyermekem, mit csinálsz, miért rejtőztél el, miért fetrengesz arccal a földön — hát ellefejtetted már, hogy enyém vagy, mert én választottalak ki öröktől fogva, én szólítottalak neveden? Ő gyermekem, hallod azt az egyetlen szót, amellyel szólítottalak és szólítottalak most is neveden; az egyetlen szót, amelyben benne van a magad és a világ élete: *Krisztus?*”

Minden ezen fordul meg. Fásult véneink és forradalmár csüggeteg ifjaink mindig lehetnek — emezekkel épügy nem fognak esatát nyerni, mint amazokkal — *de igehirdető és prófétáló, tehát igazi lelkipásztorainak csak akkor lesznek, ha lesznek az Igére hallgató lelkipásztoraink*, akik a világvihar közepett is, arcukat palástjukkal befedezve a Megfoghatatlan és Kibirhatatlan előtt, meg tudják hallani az örök-egy „halk és szelid hangot” és felelni tudnak reá.

4. Illés felelete végsőleg az *engedelmesség* volt. Az Úr kiemelte a csüggedés mocsarából, kijelölte neki új s az előbbieknél nem könnyebb feladatait, s az engedelmességet megkönnyítette neki azzal, hogy megmondotta: az Ő valódi választott népe és igaz egyháza nem fogott el; a bálványok ellen

hajthatatlanul küzdő és minden mártíromságra kész hitvallóit az igaz Isten akkor szólítja elő a rejtekből s akkor állítja prófétái mögé csatarendbe, amikor neki úgy tetszik.

A mi Istenünk végtére is azért győzelmes Isten, a mi egyetlen Vezérünktől és Királyunktól, Krisztustól azért nem lehet elragadni soha a koronáját, mert *a hadserege foghatatlan sereg*. Emberi szemek előtt sokszor látszik vertnek és bujdosónak a Krisztus nevérol nevezett hadinép — Isten kezében, a Király láthatatlan zászlaja alatt mindig együtt van az a 7000 ember, aki nem hajt térdet a Baálnak és nem csókolja meg azt; együtt van a szent tartalékban és készen vár az indulásra, mikor a győzelem órája üt.

Szélvész üvölt, föld reng, tűz harapózik — *mit csinálsz itt, Illés, a kopott palástodban egymagad?* Feleljük, ó feleljük s legyen benne a feleletben egész életünk odaszentelése: Itt vagyok, Uram. Nem vagyok egyedül, Uram. Bujdosó és szenvedő egyházzal együtt csak Téged várlak, Uram, hogy induljak a magam és minden te választottaid földi és örök rendeltetésére: *bizonyágtételre és mártíriumra itt, győzelemre amott.*

Révész Imre.

## Egyházkerületünk őszi közgyűlése

Tiszántúli református egyházkerületünk f. évi november 26. és 27. napjain tartotta meg szokásos évi közgyűlést; előző nap, nov. 25-én d. e. bírósági ülések voltak, délután pedig az esperesi és gondnoki kar tartott előkészítő értekezletet.

November 26-án, szerdán reggel 9 órakor a debreceni ősi szép Nagytemplomba lelkészszentelésre hívott az öreg Rákóczi-harang ünnepi szózata. — 54 ifjú Timotheus jelentkezett; közöttük immár ott voltak nemcsak a felvidékiek, hanem a királyhágómellékiek is. És a megáldó esperes atyák között is boldogan viszontláthattuk a keleti részekből eljöttet: Boros Jenő szatmári, Vadai Béla bihari és Gönczy Sándor nagykarolyi espereseket. Az Igét püspök urunk hirdette. Beszéde méltóképpen foglalja el az első helyet Lapunk mai számának homlokán. A felszentelt ifjak nevében Szenes László debreceni klinikai lelkész mondott köszönetet. (Beszédét Lapunk legközelebbi számában közreadjuk.)

Maga a közgyűlés november 26. délelőtt 11 órakor kezdődött a Kollégium dísztermében, melyet báró Vay László főgondnok elnöki megnyitója vezetett be. A megalakulás formaságai s a hatalmas, átfogó püspöki jelentés letárgyalása után, ünnepi óra következett. Püspökünk három évvel ezelőtt, megválasztatásakor azt a kijelentést tette, hogy három év múlva alkalmat ad a gyülekezeteknek arra, hogy a püspöki szék betöltése felől nyilatkozhassanak. Most tehát állását minden fenntartás nélkül rendelkezésre bocsátotta a közgyűlés számára. A komoly kérdéssel előző nap az esperesi és gondnoki értekezlet behatóan foglalkozott s terjedelmes határozati javaslatot hozott a közgyűlés elé, melynek az volt a lényege, hogy ezt a lemondást elfogadni nem lehet és nem szabad. Három évvel ezelőtt is csak azért fogadta hallgatással a kerület Püspök úr akkori kijelentését, hogy megkönnyítse Püspök úr számára, az egyébként teljesen

egyhangú választás elfogadását. Püspök úr három éves szolgálata behizonyította, hogy Isten a kivételes időkben kivételes lelki erőkkel áldotta őt meg s neki lehetetlenség volna őrhelyét éppen most elhagynia. Mindnyájunk felragyogó öröme, Püspök úr megjelent a közgyűlés színe előtt s átható erejű beszédben fejtette ki álláspontját s jelentette ki készségét a maradásra. A közgyűlés hosszasan s felejthetetlen melegséggel ünnepelte a püspököt.

Másik felejthetetlen és megható ünnepi aktusa volt a közgyűlésnek az, amikor az elnöki széket elfoglaló püspök, köszöntötte a felszabadult királyhágómelléki egyházkerület vendégként megjelent képviselőit, élükön Sulyok István püspökkel és Csernák Béla főjegyzővel. Püspökünk beszédére Sulyok István nagyváradi püspök atya meghatódottan válaszolt.

Harmadik ünnepi aktus volt a Kormányzó úr üdvözlése; az elküldött távirat szövegét a közgyűlés állva hallgatta s a Kormányzót nagy szeretettel ünnepelte. Az üdvözlő távirat ez volt:

*A Tiszántúli református egyházkerületnek a mai napon a debreceni ősi Kollégiumban megnyílt közgyűlése nevében, mely hódolattal és fiúi ragaszkodással teszünk tisztességet Főméltóságú Kormányzó Urunk előtt, kinek életében és országlásában nyilván szemléljük az isteni kegyelem gazdagságát. Erős hittel járulunk a kegyelem égi trónja elé buzgó imádságainkkal, áldást kérve Főméltóságod jenkől homlokára. Országgyarapító útján Istenünk hatalmas jobbkeze vezesse velünk egy Ige és egy hit szerint imádkozó Kormányzó Urunkat, hazánk határainak teljes felszabadulásáig. D. dr. Révész Imre püspök, báró Vay László főgondnok.*

Hasonló melegszerű távirattal köszöntötte közgyűlésünk két évtizedes vezetői tiszttségük betöltése alkalmából Ravasz László dunamelléki püspököt és Balogh Jenő dunántúli főgondnokot.

Az újonnan választott egyházkerületi tanácsbírák közül esküt tettek a jelenlevő Dr. Papp Ferenc tanügyi főtanácsos és Futó András püspöki titkár. Szeretettel köszöntötte őket Püspök úr; Dr. Papp Ferenc köszönte meg az üdvözlést.

A délutáni gyűlésen hosszasan és nem egyszer szenvedélyes vitát hozott a püspöki javadalmi föld csereügye, mely közel három órát vett el a közgyűlés drága idejéből. A tárgyalás zárt ülés keretében folyt le.

Több egyházmegye kérésére felír a közgyűlés a Konventhez a nagypenteknek hivatalos ünneppé elismeretése érdekében.

A közgyűlés D. Dr. Illyés Endre, Dóczi-intézeti tanítónőképzőintézeti vallásstanárt egyhangúlag megválasztotta a lelkészképzőintézet visszaállított tanszékére. Vele együtt Dr. Otrókosi Nagy Gábor és Szabó István főgimnáziumi tanárok is letették az esküt a közgyűlés színe előtt. Testvérszívvel köszöntötte őket Püspök úr s hasonló érzéssel felelt rá mindhármójuk nevében D. Dr. Illyés Endre.

Kollégiumi és kerületi pénztárossá teljes bizalommal választott meg Agárdy Irma, aki már rég ott szolgál, utóbb mint helyettes.

A kerület Máramarosszigeten második fitanítóképzőt óhajtott volna felállítani; ehelyett a kultuskormány Mátészalka mellett döntött. A nagyfontosságú ügyben folynak a tárgyalások, jelentette a referens. A 400 éves szigeti főgimnáziumról igen meglehangú megemlékezés történt.

A közgyűlés egyhangúlag kimondta, hogy a

máramaroszigeti gimnázium sorsát lelkén viseli és minden tőle telhető erkölcsi és anyagi támogatást megad a nagymultú gimnázium részére, a kultuskormány pedig az egyházkerület Elnöksége határozatosan eljár az intézet támogatása érdekében.

Igen nagyjelentősége van annak a határozatnak, mely a templomi székperek, sokszor botrányok ügyét gyökeresen óhajtja orvosolni. A jövőben templomi helyeket áruba bocsátani nem szabad; a helyek nem örökölhetők; ahol lehet, a presbitérium azonnal szüntesse meg a székjogokat; ahol ez nem sikerülne, a régi csökevény fokozatosan kiirtandó.

Nagy érdeklődés kísérte a népfőiskolák ügyét, ezeknek Dr. Ferenczy Károly missziói lelkész az atyamestere. Már a püspöki jelentésben is komoly szó hangzott el ennek érdekében. A népfőiskola elnevezés csak akkor használható, ha legalább egy hónapig tart a tanfolyam.

A hatalmas tárgysorozat 380 pontból állott. Mégis sikerült azt, második nap este 8 órára befejezni. Püspökünk hálaadó imája s a tagok szárnyaló éneke tette rá a koronát, az Isten dicsőségére végzett nagy munkára.

U. S.

## Lelkészevangélizáció

Minden hosszasan bevezetés mellőzésével felvetjük a szívünkön fekvő nagy kérdést: Miért van szükség lelkészevangélizációra? Azért, mert a lelkész is ember, megváltásra szoruló bűnös ember! Azért, mert a lelkészi pályának egyebek mellett az a rettentő kísértése is megvan, hogy a lelkésszel a maga emberi mivoltát igen hamar elfeledteti, a lelkészt, mint Isten Igéje *föltött* álló egyént, hajlandó felmutatni úgy magának a lelkésznek, mint a gyülekezetnek a szemei előtt. A lelkészi hivatalt viselő egyén nagyon könnyen abba a hiedelembe esik, hogy a szent dolgokkal és szavakkal való foglalkozás neki már bizonyos magasabb szentséget kölcsönöz, és a Keresztelő János, de főképpen az Ember Fiának „metanoiára” vonatkozó felhívása órára *nem értendő*. Ezért és sok más ok miatt is össze kellene gyűlnünk és össze kellene gyűjtetnünk kifejezetten azzal a céllal, hogy: magunkat Jézus Krisztus által megmérteni, megintetni, esetleg összetöretetni és felemeltetni, de mindenestre *megvilágosíttatni* engedjük!

Bibliával a kezünkben nem okoskodni, hanem megalázkodni és elcsendesedni gyűlnénk össze. Erre pedig kinek van nagyobb szüksége, mint a lelkésznek, aki — bármilyen kategóriába tartozzék is — ma már munkával-aktával, gonddal-bajjal épp eléggé el van halmozva, és magának csendességet kiharcolni alig-alig tud.

Nagyon jó lenne ilyenkor pl. megtárgyalni azt, hogy a *Biblia*, mint az élő Isten beszéde, a mi *egyéni életünkben* mekkora tekintéllyel bír, mennyi áldást jelent? Az *Isten országa* mennyiben a mi *személyes ügyünk*? Értjük-e eléggé a reformátori gondolatot, s ennek kapcsán a látható és láthatatlan egyház közötti különbség elég világosan áll-e előttünk? Azonosítjuk-e a kettőt, vagy pedig van-e elég reformátori bátorságunk a kettő közötti különbségnek minden konzekvenciáját levonni? E sorok írója ugyanis megdöbbenéssel látja, hogy a kétféle egyház közötti

megkülönböztetés a gyakorlatban majdnem teljesen elhomályosult. Mintha egyszer-mászor mi is a római egyház felfogását vallanánk.

A lelkeszi munkakörnek különleges kísértései, de ugyanilyen bajai, szenvedései és nyomorúságai is vannak. Ő pl. nem üthet vissza; bombára bombával nem válaszolhat; mert ha ezt teszi, akkor: bosszúálló. Ha nem teszi: gyáva, akivel mindent el lehet követni. Falu bölcsei, népnek vezérei egyetemben összegyűlnek és a lelkeszi palástot darabokra szeretnék hasogatni, — néha annál nagyobb alapossággal, minél tisztább és igazabb az, aki a palástot viseli. „Papmaró” egyháztagnak a száját éppen úgy nem lehet bekötni, mint ahogy a hollót a károgaától eltiltani nem lehet. A lelkesznek tünni kell, mert ha szót emel: békebontó. Az élő Isten tudja és megméri mindazt a *keserűséget*, amit lelkeszek szívében-lelkében felhalmozva lát. Ezzel kapcsolatban hadd tárjam elő azt a régi és szomorú megfigyelésemet, amely a címhez nem illik ugyan, de a „keserűség”-hez annál inkább! Megdöbbenéssel nézem, hogy főleg többségi református gyülekezetekben egyik-másik (sőt harmadik és negyedik!) családban a lelkeszek és az egyház iránti ellenszenv apáról fiúra, édesmamáról kedves leányára úgy száll át, mint valami drága családi ékszer... Azt hiszem, hogy hasonló tapasztalatokkal mások is rendelkeznek. Az ember bámulva és értelmetlenül áll meg és Adyval azt kérdezi: hát ezeket „ki akarta, ki istenelte, bús lényüket így ki nevelte”?

Mi lehet annak az oka, hogy ugyanazok a családok, szétágazó hatalmas dinasztiák, egy másik földi egyház papjának minden tettével egyetértenek és azok tettei előtt az elismerés lobogóját lengetni el nem fáradnak, míg a saját felekezetük lelkeszeinek legkeresztényibb törekvéseit is, vagy nem veszik észre, vagy elgáncsolják, vagy ledorongolják, s minden megtesznek arranézve, hogy lelkeszük életgyökereit irtsák, pusztítsák... Ami „odaát” történik: mind jó! Ami itt: annak a jutalma esetleg csak egy szánakozó mosoly... Ez a *kétféle mérték* bizonyára nem egy lelkesztvérvünk szívében hagyott már fájdalmas sebeket!

Most ne beszéljünk arról, hogy ezeket a református „hiveket” valaki valahol nevelte. Ne kérdezzük: ki a hibás? Ki és milyen lelkeszi ideált állított elébük; egyházukban csupán a „zsarnokság fellegvárát” pillantották-e meg, vagy pedig annak nyitott kapuin át az Isten országába is bepillantást nyerhettek volna, ha akartak volna?... Mindezeket majd elmondhatjuk az evangélikációs napokon!

A lelkeszszel szemben azzal az igénnyel lépnek és lépünk fel: mindenekben minden legyen, mindent a legjobban, legékesebben tegyen! Hogy mindig csak „*tegyen*”, mindig „*agilis*” legyen! De aki adni akar, annak először *vennie kell!* Hogy adhassunk: menjünk oda a Forráshoz együtt. Lemondva a *szégyen takarításáról* is. Tudom, hogy új dolog: a *lelkeszevangélikáció*. De ahol Jézus Krisztus jelen van, ott a meglepő „*ujságok*”, megújulások, új meglátások egymást érik, mint ahogy az egy és oszthatatlan tengerben a hullámverések mind az élő víznek remegései, életjelei. Van egy hatalmas földi egyház, amelyet nem lehet, de nem is kell reformálni, mert így, ahogy van: mint földi intézmény — „*tökéletes*” Reformálni az evangélium egyházait kell s ennek a reformációnak

első és döntő lépése: a *saját magunk állandó reformációja, aminek a lelkeszevangélikáció egy, semmivel nem helyettesíthető áldott eszköze.*

(Kisújszállás.)

Nagy László.

## Hírek az egyházmegyéből

### HEVESNAGYKUNSAGI EGYHÁZMEGYE.

**Gondnoki jubileum Tiszainokán.** Bensőségesen szép ünnepség folyt le nov. 16-án a tiszainokai református egyház presbitériumában, ahol a csaknem teljes számban jelenlévő presbiterek előtt nyújtotta át *Szokody Gyula* tiszainokai református lelkipásztor az egyház szép és méltó ajándékát, egy nagyméretű Bibliát *A. Nagy Zsigmond* kurátornak, aki 15 esztendeje megszakitás nélkül a gyülekezet egyhangú bizalmából tölti be a gondnoki székét. Emelkedett szavakban emlékezett meg másfélévtizedes hűséges szolgálatáról, amelyet a református egyház érdekében hűséggel kifejtett. Tiszainoka község előjárósága nevében *Papp Zoltán* főjegyző köszöntötte *A. Nagy Zsigmond* gondnokot gondnoki működésének 15 éves fordulójánál. *A. Nagy Zsigmond* gondnok, aki a megemlékezésről semmit sem sejtett, meghatottan vette át a presbitertársai által aláírt ajándék Bibliát.

**Ifjúsági tagavatás volt Törökszentmiklóson** október hó 26-án, amikor is a délelőtti istentiszteleten *Szokody Gyula* lelkipásztor prédikált Máté 16: 15 alapján a hatalmas gyülekezet előtt, majd *Kovács Bálint* konventi ifjúsági lelkész avatta fel a KIE több mint 40 tagját, akik az Úrszuala előtt tettek fogadalmat a református keresztény élet gyakorlására, átvévén a református magyar ifjú ékességét, a háromszínű KIE-jelvényt.

A délutáni ifjúsági konferencián előbb *Szokody Gyula* tiszainokai lelkipásztor tartott előadást: *A sátán harca az ifjúságért* címmel, megrázó erővel szemléltetve az élet példából az elbukott ifjúság Krisztus nélkül való sorvadását. Majd *Kovács Bálint* konventi ifjúsági lelkész: *Krisztus harca az ifjúságért* címmel tárta fel a Krisztusban elrejtőzött élet áldott gazdagságát. A lelki épülésben gazdag ünnepélyes konferenciát *Dr. vitéz Marton József* helyi lelkipásztor beszéde zárta be.

**Abádszalók-Tiszaszalók egyházközség** 1941 november 16-án gyülekezeti napot tartott. Németh Vince tiszaróffi, Kaeskö János tiszaburai, Németh László abádi és Nagy Károly szalóki lelkipásztorok a gyülekezet férfiai, leányai, ifjai és asszonyai részére, külön-külön csoportban tartottak előadásokat. Este ünnepélyes vallásos-est volt, melyen Gaál István esperes a test és lélek kenyeréről tartott megrázó erejű előadásában vezette a lelkeket az élet igaz kenyérének megismerésére. Majd ugyancsak Gaál István esperes úr kért áldást arra a művészi himzésű templomi terítőkészletre, melyet a gyülekezet egyik egyszerű özvegyasszony tagja, öz. Galambos Imréné készítettett 500 P értékben, valamint arra a nemzetiszínű selyemzástlóra, amit a gyülekezet ifjai és leányai készítetttek a román elnyomás alól felszabadult Érolaszi ifjúsága részére. Solymosi József bárándi lelkipásztor a „világ kovászának” veszedelméről és az „evangélium kovászának” életformáló hatalmáról szólott maradandó hatású bibliamagyarázatában. Laki Irénke és Gönczi Erzsike szívet indító szavalaikkal működtek közre.

(N. K.)

**Egyházmegyei lelkesznék előadása és gyűlése.** Az egyházmegyei lelkesznék egyesülete ez évben is megrendezte szeretet-előadását a lelkeszözvegyek és árvák javára okt. 5-én Kisújszálláson. Ezek az előadások úgy belső, mint külső vonatkozásban eseményszámba mennek és az egyházmegye egész területén az érdeklődés központjában állanak. A város hatalmas Vigadó-termében folyt le az előadás, melyen nemcsak a város vezetősége és mindenrendű társadalmi osztálya vett részt, hanem megjelentek azon a vármegye alispánja s közelről-távolról lelkipásztorok és világi vezető férfiak. A szeretet-előadást Gaál Istvánné esperesnő vezette be s megnyitó beszédében megkapó szavakkal emlékezett meg a lelkeszözvegyek és árvák szomorú sorsáról.

Az előadás központja Püspök urunk hatalmasan szárnyaló, nagyszabású beszéde volt. Beszélt arról a küzdelemről, mely nemcsak a harcokban folyik, hanem a világnézetek tusakodásában a polgári életben is, melynek úgyszólván mindnyájan résztvevői vagyunk. Az élet porondján folyik a küzdelem, az emberek diadalra vágnak, ne felejtse azonban el senki, hogy a harcot csak az örökkévaló Isten nagy nevével nyerhetjük meg. A mindvégig színes, megállapításokban frappáns, nagy tanúságokat adó beszédet a hatalmas közönség lebilincselte figyelemmel hallgatta végig s lelkében mély hatást váltott ki.

Az előadás másik kiemelkedő pontja a püspökné Főtiszteletű Asszony énekszámai voltak, gyönyörűen szárnyaló, klasszikus éneke folyton fokozódó hatással ejtette foglyul a hallgatóság minden tagját.

Timáry Mária hegedűművész és Szabó Emil zenekolai tanár hegedű-, illetve zongorajátékaikkal magasabb művészetet mutattak és gyönyörködtették nagyszerű játékaikkal a közönséget. Az ünnepélyt Bucsei László lelkipásztor kedves, közvelen előadása zárta be.

Az előadás tiszta jövedelme meghaladta a négyszáz pengőt, melyet a lelkésznek egyesülete az egyházkerületi lelkészövegyek segélyezésére juttatott el.

Másnap, október 6-án az egyházmegyei lelkésznek egyesülete évi közgyűlését tartotta.

Gaál Istvánné esperesné buzgó imádsága után Püspök urunk tartott bibliamagyarazatot sok biztatást, útmutatást és áldást nyújtva az őt hallgatónak. Gaál Istvánné megnyitó beszédét mondott s beszámolt az egyesület évi munkásságáról. Ezután Főtiszteletű Asszony szólott a közgyűlés tagjaihoz, vázolta a lelkészövegyek nyomorúságos sorsát s kért mindeneket a segítségadásra. Esperes köszöntötte az egyházmegye nevében Püspök urat és feleségét, valamint a lelkésznek egyesületét. Tóth Lajosné lelkipásztorné, mint az egyesület pénztárnoka számolt be az anyagi helyzetéről, mely szerint az egyesületnek jelenleg 350 P készpénz van. Ezután Komlósi Gábor mezőtúr-újvárosi lelkipásztor, egyházmegyei belmissziói előadó nagyszabású beszédében szólott a lelkésznekhez a szolgálat örömeiről, a példaadás áldásáról, a missziói munka buzgóságáról, melyekkel forgolódnia kell a lelkipásztor hitvesének a gyülekezeti életben. Esperesné zárószavai után Püspök úr megáldotta a jelenlévőket.

Az egyházmegyéből körülbelül 30 lelkésznek jelent meg a gyűlésen, kik közül többen már az előző esti előadáson is résztvettek s áldott emlékekkel és elhatározásokkal tértek vissza otthonukba.

*(Legnagyobb sajnálatunkra, anyagtorlódás és a Lap terjedelmének redukáltsága miatt, ez a tudósítás már két lapszámból is kimaradt. Szerkesztő.)*

**Templomszentelés Dévaványán.** A dévaványai templom építésének most van 50 éve. Erre a jubileumra kívül-belül megújította az egyház a templomot, mintegy 20,000 pengő költséggel. Kormányzó úr Ófömlétsége 8000 P-t adományozott erre a célra. Édesatyja ugyanis a templomépítés idején dévaványai nagybirtokos lévén, főgondnoka volt az egyháznak. A templomszentelés és jubileumi ünnepély nov. 23-án ment végbe. Vass Antal lelkipásztor a LXXXIV. zsolttart olvasta fel és imádkozott. A felszentelési prédikációt Gaál István esperes tartotta Zsolt. 84. 5—7. v. alapján. Majd 12 újszülöttet keresztelt meg az esperes, köztük egy olyan kisdedet, aki 21. gyermeke egy apának és egy anyának. A presbiteri díszgyűlésből hódoló-táviratot intézett az egyház Kormányzó úr Ófömlétségéhez. Majd Esperes úr meglátogatta Somogyi Lajos buzgó öreg egyháztagot, aki az idén is 3 hold földet adományozott az egyháznak. Este 6 órakor vallásosestély volt a templomban, melyen Bucsei László kisújszállási lelkipásztor tartott Jel. 21: 1—7. alapján bibliamagyarazatot. Vass Antal lelkipásztor pedig az egyház és a templomépítés történetét ismertette. Szép énekszámok és szavaltatok egészítették ki a vallásosestélyt. Az egész napi ünnepségeknek nagy és mély hatású volt a gyülekezetre.

**A hevesnagykunsági egyházmegye** Szolnokon október 15-én tartotta őszi közgyűlését. 107 pontja volt a tárgyszorozatnak, amelynek rendjén kegyelettel emlékezett meg közgyűlés az egyházmegye halottairól, Szombathy István karcagi lelkipásztorról, Roffi-Borbély György és Dr. Lipsey

Attila világi tanácsbírákról. Letették a hivatali esküt Dr. Osváth Pál pénzügyigazgató, új világi tanácsbíró és az egyházmegye új levéltárnoka, Tóth Kálmán karcagi vallásos tanár. Egymásután szóltak nagyfontosságú jelentéseikkel Gaál István esperes, valamint a missziói, tanügyi, lelkészegyesületi, vallásoktatási és pénztári előadók. Jelentéseik általában megnyugtatóak voltak s a lelki és anyagi haladás képét tárták a közgyűlés elé.

Határozottan állást foglalt az egyházmegye a nagy-péntek országos ünnepé nyilvánítása mellett és komolyan felemelte szavát a lelkészi nyugdíjintézet időszerű kérdései tekintetében. Az általános érdekű tárgyak után gyors ütemben peregték le az egyes egyházaktól felterjesztett ügyek. A gyűlés délután 2 órakor ért véget. A délután folyamán hét közigazgatási bírósági ügyet tárgyalt két tanács.

**Október 25-én** érkezett a visszatért Bácskából testvéri találkozóra a kunhegyesi gyülekezethez Bácsfeketehegyről a 156 év előtt kiköltözött kunoknak 12 leszármazottja Ágoston Sándor püspök vezetése alatt. Az örvendező kunhegyesi gyülekezet nagy ünnepélyességgel fogadta az atyafiakat s templomi ünnepség keretében adta át a részükre ajándékozott két országzászlót.

**Nagy lelki megmozdulással** végződött gyülekezeti evangelizációs napok voltak Kenderesen folyó évi november hó 16—17—18-án. A megelőző héten a gyülekezet minden családjá megkapta az előadások beosztását egy pásztori levél és Nyáry Pál „Református testvér, köszöntelek” traktátusa kíséretében. Vasárnap délelőtt Gaál István esperes hirdette az istentiszteleten az Igét és szólott azután a presbiterekhez. Ugyanekkor a fiú-ifjússággal foglalkozott, majd délután az asszonyokhoz és leányokhoz beszélt és az esti istentiszteleten szolgált Tóth János kunmadarasi lelkipásztor. Hétfőn és kedden este az istentiszteleten Igét hirdetett s délelőttönként és délutánonként a férfiakkal, asszonyokkal, fiúkkal és leányokkal foglalkozott ifj. dr. Szabó Aladár gödöllői lelkipásztor. A gyülekezeti napok központi gondolata az írott és testté lett Ige és az Ő szolgálata volt.

**A tiszaroffi református egyház** újjáépített és kibővített orgonáját november hó 9-én ünnepi istentisztelet keretében adták át a használatnak. A gyülekezet régi vágya vált valóra az orgona újjáépítésével. Az énekhar vezetősege már évek óta buzgólkodott az énekhar tagjaival együtt, hogy az erre szükséges összeg egy részét összegyűjtse. Az orgona átépítését és kibővítését a gyülekezet minden jóért áldozatra kész főgondnokának, gróf Waldeck Hubertnek a buzgósága és nemes áldozatkészsége tette lehetővé, az új orgona elektromotorja pedig Magyar Kossa István földbirtokos, presbiter adománya. Az ünnepi istentiszteleten Németh Vince tiszaroffi lelkipásztor bibliavetése és imája után az egyház vegyeskara énekelt. Isten Igéjét Gaál István esperes hirdette a LXXXIV. zsolttart 6—8. versei alapján s a gyülekezet mély megilletődéssel fogadta szívébe a Lélek bizonyoságtévő erejétől áthatott tanítást. Esperes áldása után szólalt meg az orgona. Az istentisztelet bezárási gyülekezeti ének előtt Sütő Zoltán törökszentmiklósi kántor énekelt igen szépen. Az orgonát Barakovits J. orgonaépítő készítette.

**Lelkipásztorválasztás Karcagon.** Szombathy István karcagi lelkipásztor halálával megüresedett egyik karcagi lelkipásztori állásra a karcagi gyülekezet október 16-án meghívás útján nagy egyhangúsággal Pap Béla váci lelkipásztort választotta meg. Az új lelkipásztor jövő év áprilisában foglalja el hivatalát.

#### NAGYKÁROLYI EGYHÁZMEGYÉBŐL.

**A nagykárolyi egyházmegye** felszabadult része utolsó közgyűlését tartotta Gönczy Sándor esperes és Dr. Kőlcsey Ferenc egyházmegyei gondnok elnöklésével október 24-én Nagykárolyban. Megjelentek a csonkaországi részből Peleskey Sándor esperes és Bíró Gyula nagyecsedli lelkész. A megszokott tárgyszorozatból kiemelkedett két kedves pont: a testvéri találkozó és a főispánná kinevezett egyházmegyei gondnok szeretetteljes ünneplése. Két másik pont a komolysággal váltott ki érzelmeket. Az esperesi jelentés híven tükrözte vissza az egyházmegye 22 éves életét, a harcot, mely a lelki értékek védelmezésére és gyarapítására serkentett. A tisztikar december 31-i hatállyal történt lemondásával pedig a visszatérés és egyesülés lesz valósággá.

## I R O D A L O M

**Megjelent a Ravasz László Emlékkönyv.** Dunamelléki püspöki szolgálatának 20. esztendejét most töltötte be Ravasz László püspök. Ebből az alkalomból az Országos Református Lelkészegyesület előkészítésében huszonhat volt tanítvány, illetve jelenlegi legközvetlenebb munkatárs közreműködésével és a Franklin Társulat megértő támogatásával és izléses kiadásában „*És tön világoosság*” címmel jelent meg a Ravasz László Emlékkönyv, amelyet a dunamelléki református egyházkerület ünnepi közgyűlésén D. Dr. Révész Imre, a tiszántúli református egyházkerület püspöke adott át Ravasz Lászlónak. Az Emlékkönyvhöz az ORLE főtitkára, Vasady Béla egyetemi tanár írt Előszót. Ravasz László püspökkel három tanulmány foglalkozik. *Makkai Sándor* Ravasz László igehirdetői útját vizsgálja, *Vasady Béla* a theológus Ravasz Lászlóról ír, *Málnási Bartók György* pedig „Ravasz László és a magyar szellemi élet” címmel értekezik. A többi tanulmány írói tudományozásuk legaktuálisabb kérdéseivel foglalkoznak. Ravasz László életrajza és Ravasz-bibliográfia teszik teljessé a kötetet. A nagy 8-adrét alakú és fekete félvázsonykötésű Emlékkönyv előjegyzési ára 18 P, mely 1942 február 1-ig két egyenlő részletben is beküldhető. Az Emlékkönyvet Főtitkári Hivatalánál, Debrecen, Központi Egyetem. A kötet bolti ára az előjegyzési árnál jóval magasabb (25 P) lesz. Az Emlékkönyv tiszta bevétele az Országos Református Lelkészegyesület szeretetintézményeinél, a Kálvineumoknál Ravasz László-alapítvány létesítését szolgálja, így az Emlékkönyv megrendelői nemcsak könyvtárukat gazdagítják a mai magyar szellemi élet egyik értékes kötetével, hanem ugyanakkor a Ravasz László-alapítvány létesítéséhez és növeléséhez is hozzájárulnak.

## K Ü L Ö N F É L É K

**Lelkészszentelésre jelentkeztek:** Balázs Lajos püspöki irodatiszt (Debrecen), Bodnár Péter lelkipásztor (Zsurk), Csák József lelkipásztor (Csongrád), Csik József lelkipásztor (Verbóc), Elchlinger József lelkipásztor (Pelbárhida), Fábian Imre lelkipásztor (Józsa), Fehér János lelkipásztor (Tiszacsege), Fehér László missz.-lelkész (Kaba), Fintor Béla lelkipásztor (Told), Görömbey Zoltán lelkipásztor (Szamossályi), Herczeg Kálmán lelkipásztor (Uzka), Hetey Pál lelkipásztor (Újléta), Horváth István vallásánár (Szatmár), Jánossy Imre lelkipásztor (Nagyhodos), Jenev László lelkipásztor (Földeák), Kapás Rezső vallásoktató-lelkész (Türkeve), Kiss László vallásoktató-lelkész (Komádi), Kovács István lelkipásztor (Nagyhalász), Kulcsár Dezső anyakönyvvezető-lelkész (Debrecen), Lányi Pál lelkipásztor (Nyírbátor), Lukács László könyvtartiszt (Debrecen), Magyar Vince lelkipásztor (Hegyközüljak), Makay László tanár (Nyíregyháza), Márki Kálmán egyházi tisztviselő (Debrecen), Mikes Lajos lelkipásztor (Komlódtótfalu), Molnár Elemér lelkipásztor (Tiszaszentimre), Molnár Gyula diakónus-lelkész (Debrecen), Molnár János lelkipásztor (Pap), Murányi Árpád lelkipásztor (Tivadarfalva), Nagy Balázs D. vallásoktató-lelkész (Nádudvar), P. Nagy Elek lelkipásztor (Öcsöd), Nagy József vallásoktató-lelkész (Hajdúhadház), Nyakas Sándor lelkipásztor (Körösladány), Oláh Balázs lelkipásztor (Kopócsapáti), Pusztai Sándor lelkipásztor (Magyarhomorog), Rátkay László lelkipásztor (Gyulavári), Soós Béla lelkipásztor (Magyarcsanak), Szabó Béla lelkipásztor (Újfehértó), Szabó Gábor püspöki irodatiszt (Debrecen), Szalacsy József

lelkipásztor (Rápoly), Szenes László klinikai lelkész (Debrecen), Széchenyi Endre vallásoktató-lelkész (Mezőtúr), Szilágyi Endre lelkipásztor (Rafajnaújfalu), Szónok Béla vallásoktató-lelkész (Kisvárd), Szücs András lelkipásztor (Nagyszekeres), Tamás Ferenc konventi lelkész (Debrecen), Tarczy Gyula lelkipásztor (Geszteréd), Lippay József lelkipásztor (Adorján), Miszlay János lelkipásztor (Batiz), Bántó Balint lelkipásztor (Mikola), Genda János lelkipásztor (Pettyén), Kulcsár Ernő lelkipásztor (Szatmárvári), Szaniszló Endre lelkipásztor (Nagybocskó), Eszenyi Béla lelkipásztor (Nagyszántó).

**Nyugdíjazások.** Az egyházkerületi közgyűléssel kapcsolatban megtartott egyházkerületi tanácsülés foglalkozott Pótor Elemér csengeri és Nagy Sándor tiszánagyfalui lelkipásztorok nyugdíjazási kérvényével. Mindkettő elfogadtatott és partolással terjesztetett a konventi nyugdíjbizottsághoz.

**A MOVE országos elnöksége Antiholsevista Kiállítást rendez** Budapesten, folyó évi dec. 4—20. között. A nagy gondal megrendezett, a bolsevizmussal vérlázító tényeit híven tükröző kiállításra felhívjuk Lapunk olvasóinak figyelmét. Alkalmos módon helyes volna a gyülekezetek érdeklődését is felkelteni. A kiállításra dec. 1—15. közt felárú vasúti jeggyel lehet utazni; ez igényelhető a Corvin-jegyirodában, Budapest, Blaha Lujza-tér 1. sz.

**Türkeven** november 23-án kollégiumi napot rendeztek. A délelőtti istentiszteleten prédikált Baja Mihály debreceni lelkipásztor. Délután műsoros vallásos-ünnepély volt, melyen D. Dr. Nagy Sándor vallásánár felolvasást tartott, Baja Mihály verseiből olvasott fel, a kollégiumi Kántus pedig énekel.

„Énekeskönyvünk fogyatkozásairól” írott multkori sorainkra több oldalról kaptunk helyeslő visszhangot. Közülök egyet kiemelünk. A levél mélyretekintő írója azt mondja, hogy az énekeskönyv megújításához addig nem volna szabad hozzákezdeni, amíg Isten Lelke nem küld a magyar református egyház számára vérbeli poétát, aki speciálisan énekeket írjon. Újabb Nagy Istvánok és Losonczy Istvánok kellenének; mert jelenleg vannak ugyan nagy bőséggel (úgymond) *versifikátorok*, de nincsenek *vérbeli énekiróink*...

## HIVATALOS ÉRTESÍTÉS

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

4778—1941. szám.

Tárgy:

Kolozsváry Kiss László debreceni lelkipásztor 1941 november 15-én kelt 280—1941. sz. felterjesztésében a következőket jelenti: „...mely tisztelettel jelentem, hogy Lovász Gerzson 1936 szeptember hó 1. napjától kezdődő hatályal mellém bejegyzett segédlelkészről bejegyzése óta semmi bizonyosat nem tudok. Egyházzrészemben szolgálatot nem teljesített és nem teljesít. Mivel Lovász Gerzson 1936 szeptember 1. óta életjelt magáról nem adott, mely tisztelettel kérem a Debrecenbe bejegyzett segédlelkészek sorából való törlését.”

Végzés:

Az előterjesztésben felhozott indokok alapján Lovász Gerzson segédlelkészről a tiszántúli egyházkerület területére szóló exmissziót megvonom s a segédlelkésznek nyilvánvartartásából való törlését ezennel elrendelem.

Erről jelen végzés egyidejű megküldésével a debreceni egyházmegye esperesi hivatalát, Monostorpályi és Kolozsváry Kiss László lelkipásztort értesítem.

Mivel Lovász Gerzson segédlelkész ismeretlen helyen tartózkodik, a neki szóló értesítést a tiszántúli egyházkerület hivatalos lapjában: a „Debreceni Protestáns Lap”-ban közzéteszem.

Debrecen, 1941 november 17.

D. Dr. Révész Imre,  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

5782—1941. szám. TÁRGY: *Lelkészképesítő vizsgák ideje 1932 februárjában.*

**KÖRLEVÉL**

a nagytiszteletű esperes urakhoz.

Az érdekeltekkel leendő közlés végett tudatom, hogy az I. lelkészképesítő szóbeli vizsgálat idejéről az 1942. évi február hó 17. (tizenhetedik) napján d. e. 9 órát; a II. lelkészképesítő szóbeli vizsgálat idejéről pedig 1942. évi február 18. (tizennolcadik) napján d. e. 9 órát tűztem ki. Mindkét vizsgálat a debreceni Kollégium épületében tartatik.

Az I. lelkészképesítő zárthelyi írásbeli vizsgálat február 16-án délután 3 órától, a II. lelkészképesítő zárthelyi írásbeli vizsgálat pedig február 17-én délelőtt 9 órakor az egyházkerületi főjegyzőnél a Kollégium kistanácstermében.

Mind az I., mind a II. lelkészképesítő vizsgálatra jelentkezők a vizsgálatot megelőzőleg 1 (egy) hónappal tartoznak okmányait (theologiai végbizonyítvány, illetve lelkészképesítő vizsgálati bizonyítvány, az összes szolgálati bizonyítványok a theologiai tanfolyam bevégezése, illetőleg az I. lelkészképesítő vizsgálat letétele óta) a lelkészképzőintézet igazgatóhoz, illetve az egyházkerületi főjegyzőhöz beküldeni, hogy az esetleges hiányok pótlására idő álljon rendelkezésre.

Egyben közlöm, hogy a II. lelkészképesítő vizsgálati bizottság csak olyan szolgálati bizonyítványt fogad el, amelyben nemcsak a segédlelkési szolgálatra történt bejegyzés, hanem legalább kétévi időtartamra a lelkési szolgálatok igazolása is benne foglaltatik.

A II. lelkészképesítő vizsgára jelentkezők figyelmét felhívom arra, hogy az ad 2613—1940. sz. körlevelemben közölt segédlelkési szolgálati napló — nehogy annak vezetésében kéthónapi hiány maradjon — a zártermi írásbeli dolgozatok alkalmával történő személyes jelentkezéskor andandó be.

Az egyházkerületi közgyűlés 1941. évi március hó 25-én tartott gyűlésében a következő határozatot hozta: A II. lelkészképesítő vizsgálati bizottság igazolt kérelemre csak a szeptemberi vizsgára elkészített házi írásbeli dolgozatokat érvényesíti a következő szeptemberi vizsgálatra. A februárra elkészített házi írásbeli dolgozatokat még indokolt kérésre sem érvényesíti a következő szeptemberi vizsgálatra, hanem a februári vizsgálatra meg nem jelent vizsgázókat összes házi írásbeli dolgozataik újból való megírására kötelezi (11—1941. kgy. sz.). Az 1941. évi nov. 26—27-i egyházkerületi közgyűlés az I. lelkészképesítő házi írásbeli dolgozatainak tárgyában — arra való tekintettel, hogy az I. lelkészképesítő vizsgálati házi dolgozatok témája tudományos dolgozat, amelyet az esetleg elmaradó jelölteknek, akik időközben Debrecenből megélhetési okokból távozni kénytelenek, nincs módjukban könyvtártól távol kidolgozni — engedélyt adott, hogy a szeptemberben beadott dolgozatok kellő igazolás esetén februárra is érvényesíttessenek; engedélyezte továbbá ugyanezen okból, hogy a februári vizsgálatról *igazoltan* elmaradó jelölt dolgozata szeptemberre is érvényesíttessék, ha ezt a jelölt kéri (.....—1941. kgy. sz.).

Debrecen, 1941 november 30.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

5796—1941. szám.

**FELHÍVÁS.**

Kiss Bertalan pestszenterzsébeti, Csányi-u. 20. sz. a lakos kérelmére elrendelem szüleinek: Kiss László és Kiss Mária házassági anyakönyvi adatainak felkutatását.

Az ismert adatok a következők. Völegény: Kiss László, aki Rozsály községben (Szatmár vm.) 1832. évi augusztus havában született, református vallású, özvegy, földműves. Apja neve: Kiss András. Anyja neve: Sebestyén Erzsébet református vallásúak. Menyasszony neve: Kiss Mária, aki Szarazberek községben (Szatmár vm.) 1851. évi június havában született, református vallású, hajadon. Apja neve: nemes Kiss György. Anyja neve: nemes Balogh Mária református vallásúak. Az anyakönyvi kutatást különösen Szatmár, Ugocsa és Bereg vármegyék területén kérem.

Megtalálás esetén kérelmező értesítendő, aki a felforról költségeket készséggel meg fogja téríteni.  
Debrecen, 1941 november 22.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

5984—1941. szám. TÁRGY: *Karácsonyi szünidő.*

**KÖRLEVÉL**

**közép- és középfokú iskoláink tekintetes igazgatóságaihoz.**

Értesítem közép- és középfokú iskoláinkat arról, hogy a folyó iskolai évi karácsonyi szünidőt a következőképpen állapítottam meg:

A karácsonyi szünidő kezdődik december hó 20-án, szombaton az 5. órával, végződik január hó 5-én, hétfőn. Az új szorgalmi első tanítási napja tehát január 6.

A karácsonyi szünidő előtti szorgalmi istentisztelettel végződik és az új szorgalmi istentisztelettel kezdődik.

Debrecen, 1941 november 19.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

5997—1941. szám. TÁRGY: *Iffjúsági könyvtárjegyzék II. és III. pótlójegyzéke.*

**KÖRLEVÉL**

**a közép- és középfokú iskoláink tekintetes igazgatóságaihoz és a nagytiszteletű esperes urakhoz.**

Felhívom az igazgató urakat, hogy az Egyetemes Konvent 237—1941. sz. határozatával a református iskolák ifjúsági könyvtárjegyzékéhez kiadott II. és III. számú pótlójegyzékhez alkalmazkodni szíveskedjenek.

Az esperes urak szíves figyelmét is felhívom a református iskolák ifjúsági könyvtárjegyzékéhez kiadott II. és III. számú pótlójegyzékre és kérem, hogy az egyes iskolázékeket a pótlójegyzékhez való alkalmazkodásra szintén hívják fel és az ifjúsági könyvtárakat látogatásuk alkalmával az Egyetemes Konvent 237—1941. sz. határozatában foglalt rendelkezések szempontjából is ellenőrizzék.

Az ifjúsági könyvtár számára történő könyvrendeléseknél az Egyetemes Konvent könyvjegyzékei szem előtt tartandók.

Debrecen, 1941 november 24.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

6062—1941. szám. TÁRGY: *„Horthy Miklós-ösztöndíj.”*

**KÖRLEVÉL**

**a középiskolák, liceumok és tanító(nő)képzőintézetek tekintetes igazgatóságaihoz.**

Felhívom az igazgató urak figyelmét a hivatalos lapokban az 1941—42. tanévre vonatkozó Horthy Miklós-ösztöndíj pályázati hirdetményére azzal, hogy erre az ösztöndíjra a középiskolák felső négy osztályának növendékei, továbbá a liceumok és tanító(nő)képzőintézetek növendékei pályázhatnak és hogy a pályázati határidő 1941 dec. 15. napja.

Debrecen, 1941 november 24.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

6106—1941. szám. TÁRGY: *Használt cipők gyűjtése téli segélyezés céljából.*

**KÖRLEVÉL**

**valamennyi tanintézet tekintetes igazgatóságához.**

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium 58,887—1941. V. ü. o. szám alatt kelt leiratában arról

értesít, hogy a m. kir. közellátási miniszter úr a szegény néprétegeknek használt lábbelivel való ellátására téli segélyakciót indított. Ennek gyakorlati lebonyolítására a Diákaptár Szövetség ifjúsági mozgalmát kérte fel.

Tekintettel a nagyjelentőségű szociális célkitűzésre, szükségesnek tartom, hogy a tanulóifjúság széles rétegei, valamint a diákszervezetek (cserkészek stb.) is bekapcsolódjanak ebbe a munkába. Utasítom az egyházi főhatóságom alatt álló iskolák igazgatóit és tantestületeit, hogy a fentebb ismertetett téli segélyakciót legmesszebbmenő támogatásban részesítsék.

További tájékoztatásul közlöm a m. kir. közellátási miniszter úrnak a Magyar Asszonyok Országos Szövetségéhez, a Baross Szövetség Női Táborához és a Nemzeti Munkaközpont Elnökségéhez intézett fenti tárgyú felhívásának másolatát.

Debrecen, 1941 november 24.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*Másolat!*

M. kir. Közellátási Miniszter 601,575—1941. sz.

**TÁRGY:** *Használt lábbelik országos gyűjtésének megindítása.*

Magyar Asszonyok Országos Nemzeti Szövetsége Tekintetes Elnökségének,

Budapest.

Az ország lábbeli anyagának szűkös volta arra kényszerít, hogy a használt lábbelik országos gyűjtését megindítsam.

Ennek az akciónak gyakorlati lebonyolítására a „Diákaptár Szövetség” ifjúsági mozgalmát kértem fel.

Miután az akció sikere elsősorban a magyar nők áldozatképességén és megértő támogatásán múlik és mert a használt lábbeli gyűjtés elsősorban a legjobban rászorult réteg lábbeli hiányán van hivatva segíteni, tisztelettel felkérem a t. Elnökséget, hogy a legszélesebb körű hazafias propagandát szíveskedjék tagegyleti szervezetének keretein belül megindítani.

Kérő szóval fordulok a t. Elnökségen át minden magyar háziasszonyhoz és honleányhoz, hogy a tél küszöbén, mikor a ninestelenek sokszorosan érzik az idő terhét, nyissák meg szívüket a Diákaptárban dolgozó tanulóifjak előtt és ajánlják fel a már használhatatlan, vagy nélkülözhető olcsóbb lábbellianyagot a szegények számára.

A t. Elnökség tudomására hozom egyben, hogy ennek az akciónak olyirányú kiterjesztését tervezem, hogy azok a háziasszonyok vagy családok, amelyek a gyűjtésnél hazafias áldozatkészségükkel kitűntek, a lábbeliellátás terén bizonyos ellenszolgáltatáshoz jussanak.

Ismétlően felkérem a t. Elnökséget, hogy szervezetein keresztül engem eme nagyjelentőségű és a belső honvédelem céljait szolgáló akció sikeres lebonyolításában minden erővel támogatni szíveskedjék.

Budapest, 1941 november 8-án.

*Győrffy Bengyel sk.,*  
m. kir. közellátásügyi miniszter.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

6189—1941. szám. **TÁRGY:** *Egyházkerületi járulékhátralékok behajtása.*

#### KÖRLEVÉL

a nagytiszteletű esperes és lelkipásztor urakhoz.

Az ügy sürgösségére való tekintettel közlöm, hogy a tiszántúli református egyházkerület folyó hó 26—27. napjain tartott közgyűlése az egyházkerületi közigazgatási járulékok behajtása tárgyában a következő határozatot hozta:

Olvastatik a pénzügyi bizottság javaslata az egyházkerületi járulékhátralék behajtása tárgyában és az ezzel kapcsolatos szabályrendelet-tervezet.

Azokba az egyházmegyébe, melyek összes előírt hátralékaikat a folyó évi teljes járulékkal együtt 1941

december 31-ig ki nem fizetik, az egyházkerületi elnökség 1942 január havában bizottságot küld ki az illető egyházmegyék és egyházközségek terhére, mely bizottság megvizsgálja előbb az egyházmegyei pénztárt, hogy az egyházaktól befolyt közigazgatási járulékok egyházkerületi pénztárba beüldetett-e maradék nélkül az egyházkerületet illető részbe.

Azután a helyszínen megvizsgálja a hátralékos egyházak költségvetését és számadását annak megállapítása végett, hogy a hátralék a fizetési képesség, vagy a fizetési készség hiányának eredménye-e? Egyházkerületi elnökség a vizsgálat eredményéhez képest fogja megtenni a szükséges intézkedéseket.

Amennyiben az egyházmegyék folyó évi december 31-ig minden kötelezettségüknek eleget tesznek, úgy terhükre kamat nem számíttatik fel, ellenkező esetben a hátralékban maradt összeg után a fizetési kötelezettség terminusától kezdődően terhükre 5%-os kamattal állapítatik meg.

Egyházkerületi elnökség e határozatról az egyházmegyék elnökségeit értesíti.

Pénzügyi bizottság az egyházkerületi járulékok befizetésének biztosítása érdekében a szabályrendelet-tervezet elfogadásával a következő szabályrendeletet fogadja el:

1. Az egyházkerület pénzügyi életének biztosítása és a járulékok további felemelésének elkerülése végett minden egyháznak kötelessége a közigazgatási járulékot megfelelő időben az egyházmegyei pénztárhoz beküldeni.

2. Félévi hátralék esetén a hátralék után a fizetési terminus kezdetétől minden további nélkül 5%-os kamattal állapítatik meg.

3. Az egyházmegyei pénztárnokok a hozzájuk befolyt egyházkerületi járulékokat fejelemli és anyagi felelősség melletti kötelesek évnegyedenként utólag az egyházkerületi pénztárba beutalni.

4. Az egyházmegyei pénztárba befolyt egyházkerületi közigazgatási járulékok más célra még átmenetileg sem használhatók fel.

5. Amennyiben az esztendő végén az illető egyházmegyéből a közigazgatási járulékok az egyházkerületi pénztárba be nem fizetettek, úgy az azt követő év január hó 15. napjáig az egyházkerület gazdasági hivatala az egyházmegyék hátralékait kimutatja, melynek alapján az egyházkerületi Elnökség az illető egyházmegyék esperesait igazoló jelentésre hívja fel. Az egyházmegyék esperesai jelentésüket január hó 31-ig teszik meg s az egyházkerületi Elnökség a jelentések elbírálása után bizottságot küld ki a hátralékos egyházmegyébe annak megvizsgálására, hogy az egyházmegyei pénztárnok eleget tett-e a szabályrendelet 3. pontjába foglalt kötelezettségének, azután az egyházmegyei pénztárnok, illetőleg esperes meghallgatása után kiszáll a hátralékban lévő egyházközségekbe, megállapítván a hátralékok okát. A bizottság jelentése után egyházkerületi Elnökség a szükséges intézkedéseket megteszi. A kiszállás költségei, amennyiben mulasztás állapítatik meg, az illető egyházmegyét, illetve egyházközséget terhelik.

Határozatát, mint javaslatot az egyházkerületi közgyűlés elé terjeszti.

Elfogadtatott.

Felhívom az érdekelteket, hogy a fentebbi határozatban foglaltakhoz pontosan alkalmazkodni szíveskedjenek.

Debrecen, 1941 november 29.

**D. Dr. Révész Imre,**  
püspök.

*A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.*

6190—1941. szám. **TÁRGY:** *Közalapi járulékhátralékok befizetése.*

#### KÖRLEVÉL

az egyházmegyék elnökségeihez és közalapi járulékkal hátralékos egyházközségekhez.

Tudomásulvétel és megfelelő eljárás céljából közlöm, hogy a tiszántúli református egyházkerület folyó hó 26—27. napjain tartott közgyűlése 393. sz. a. a következő határozatot hozta:

Olvastatott az egyházkerület közalapi bizottságának 1941 november hó 25-én tartott gyűléséről felvett jegyzőkönyve.

1. Az Országos Közalap Intéző Bizottsága 10,092—1941. sz. alatt megküldi az ugyanilyen szám alatt kibocsá-

tott körlevélét valamennyi érdekelt espereshez és közalapi pénzkézeltőhöz. Sajnálattal állapítja meg, hogy a közalapi járulékbefizetés javulása csak átmeneti jellegű volt, úgy-hogy az ezévi befizetések az előző évek hasonló időszakig teljesített befizetések mértéke alatt maradtak. Nyomatékosan sürgeti, hogy a 85—1938. számú konventi határozat 1—3. pontjaiban s a 135—1941. sz. konventi határozat 1—3. pontjaiban foglalt szigorú rendelkezések figyelembevételével a járulékbekajátást az egyházkerületek erőlesen szorgalmazzák. Csatlolja a tiszántúli egyházkerület közalapi járuléktartozását 1941 október 15-i állapottal, amely szerint az összes járuléktartozás 144,674 08 P, ami az egy évi kivételnek, vagyis 78,400 16 P-nek csaknem kétszerese. A békésháti egyházmege az 1941. évi 15,377 60 P előírással szemben 78,388 44 P-vel tartozik, a nagyszalontai egyházmege az 1941-re szóló 3452 P előírással szemben 11,881 40 P-vel tartozik. A többi egyházmegek tartozása alatta marad az 1941. évre szóló előírás kétszeres összegének.

Egyházkerületi közgyűlésünk felhívja az egyházmegek elnökségét és az esperesek útján a közalapi járulékkal hátralékos egyházakat, hogy járulékfizetési kötelezettségeiknek annál inkább tegyenek eleget, mert az Egyetemes Konvent 135—1941. sz. határozata 1. b) és c) pontjaiban foglalt rendelkezéseket a hátralékosokkal szemben a leg-szigorúbban kénytelen végrehajtani.

Ezen konventi rendelkezés alapján közgyűlésünk a békésháti és a nagyszalontai egyházmegek espereseihez kiküldi a 392—1938. sz. határozattal kiküldött bizottságot azzal az utasítással, hogy a 85—1938. sz. konventi határozat 1. pontja szerinti eljárást szükség szerint ezen egyházmegek hátralékban lévő egyházközségeinél is alkalmazza. Amely egyházközség hátraléka 1942 január 1-én az évi kivétel kétszeresét nem éri el, oda a bizottság nem száll ki.

Az ügy sürgösségére való tekintettel ezt a határozatot a Debreceni Protestáns Lapban azzal a felhívással közlöm, hogy az ebben foglalt meghagyásnak mielőbb eleget tenni sziveskedjenek, mert ellenkező esetben az Egyetemes Konvent 135—1941. sz. határozata 1. b) és c) pontjaiban foglalt rendelkezéseket a hátralékosokkal szemben a leg-szigorúbban kénytelenek leszünk végrehajtani.

Debrecen, 1941 november 29.

D. Dr. Révész Imre,  
püspök.

## Pályázati hirdetmények

Minden pályázati hirdetményt a Debreceni Protestáns Lapban, mint egyházkerületünk hivatalos lapjában közzé kell tenni és az elsején közlendő pályázatokat az előző hó 25-ig, a 15-én közlendő hirdetményeket pedig a hó 10. napjáig kell a Kiadóhivatal címére (Debrecen, Kálvin-tér 17. Püspöki Hivatal) beküldeni.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

5830—1941. szám.

### Pályázat.

A beregi egyházmegebe kebeleztet *Szolyva* nagyközségben az egyházmege 121—1940., az egyházkerület 469—1940. kgy. sz. határozataival újonnan létesített s kongrua szempontjából a VKM 15,882—1941. II. ü. o. sz. rendeletével elismert missziói anyaegyházközség püspöki kinevezés útján betöltendő *lelkési* állására pályázatot hirdetnek. — *Javadalom*: Természetbeni lakás — egyelőre az egyházközség által bérelt — két kisebb szoba, konyha stb. Készpénz: évi 1088 P. Állami fizetékiesztítés (kongrua): évi 1088 P. Kor- és családi pótlék, szolgálati idő és családi állapot szerint. Stóla. *Köteleesség*: az anyaegyházközségben végzendő rendes lelkési szolgálatokon kívül a beosztott, kisebb-nagyobb szórványokon, leginkább ruszinnyelvű öslakosság között szétszórtan élő egyháztagok lelkigondozása. A szabályszerűen felszerelt pályázati kérvények e hirdetmény megjelenésétől számított 15 nap alatt adandók

be a beregi Református Egyházmege Esperesi Hivatalához (Nagybereg, Bereg vm.). Debrecen, 1941. évi december 1. napján. D. D. Révész Imre, püspök.

A *békéssámsoni* református egyházközség újonnan szervezett II. számú *tanítói* állás pályázatát dec. 10-ig meghosszabbítja. 10% helyi javadalom, a többi államségély és lakás. Férfiak és nők pályázhatnak.

*Jármi* református egyházközsége nyugdíjazástól felletelezeten (tanítónő gyógyíthatatlan betegséggel nyugdíjaztatását kérte; klinikai professzor javaslata igenlő) pályázatot hirdet a II. sz. *tanítónői* állásra 21 napi határidővel. Fizetése, köteleessége törvény szerint. Törvényes fizetésen felül 150 □-öl területű szőlő használatát élvezi. Pályázatok a Református Lelkipásztori Hivatal címére (Jármi, Szatmár mege) küldendők.

A *nagy- és kiscigüti* református egyházközség pályázatot hirdet nyugdíjazás folytán megüresedett *kántortanítói* állásra. Javadalom: lakás, melléképületek, 800 □-öl kert, 10 kat. hold föld, 10 köből lúza, 5 köből rozs, 5 köből kukorica, 6 öl tüzifa. Stóla. A helyi javadalom 4908 cseh-koronára, illetve ennek megfelelő 701 14 P-re van értékelve. Törvényes államségély. Köteleessége: I—VIII. osztályok tanítása, kántori teendők végzése, belmissziói munkában részvétel, lelkipásztor szükség szerinti helyettesítése. Szabályszerűen felszerelt válaszbélyeges kérvények Lelkési Hivatal, Nagyút, u. p. Gát, Bereg vm. küldendők. Határidő 21 nap. Személyes megjelenés ajánlatos.

*Vitka* református egyházközség pályázatot hirdet lemondás folytán megüresedett *tanítónői* állásra. Törvény szerű fizetés 20%-a helyi javadalom. Természetbeni lakás káttel. Határidő 21 nap a pályázat megjelenésétől számítva. Kérvények Iskolaszéki Elnökhöz küldendők.

*Tuzsér* református egyházközség lemondás folytán megüresedő *kántortanítói* állásra 21 napos határidővel pályázatot hirdet. Javadalom: négyszobás lakás mellékhelyiségekkel, kerttel, 80 P stólaváltság, 22 40 P készpénz, négy legeltetési jog, 18 q rozs, 4 öl keményfa, kb. 9 kat. hold föld haszonértéke, államségély. Értékegység 35. Köteleességek: a reábizott osztályok tanítása, összes kántori teendők végzése, énekkartanítás-vezetés, belmissziói és ifjúsági munkákban segédkezés, lelkipásztor helyettesítése. Megváltandó gyümölcsfák 100 P. Korteskedés bármilyen formában kizáró ok. Megjelenés önköltségen, csak a kántorpróban, melyre pályázók felhívhatnak. Kérvények összes okmányokkal és bélyeges válasborítékkal Református Lelkipásztori Hivatal, Tuzsér, Szabolcs m. címre küldendők.

### TARTALOM:

Révész Imre: Mit csinálz itt, Illés?  
U. S.: Egyházkerületünk őszi közgyűlése  
Nagy László: Lelkészevangélizáció  
Hírek az egyházmegekből — Irodalom — Különfélék —  
Hivatalos értesítés — Pályázati hirdetmények —  
Hirdetések

### Most jelent meg!

URAY SÁNDOR:

## Édesanyám Imakönyve

második bővebb kiadása, új tetszetős formában.

K a p h a t ó: Félvásznonkötésben ára . P 1 40  
Egészvásznonkötésben ára P 2—  
Börkötésben ára . . . . P 6—

Megrendelhető a „MÉLIUSZ” könyvkereskedésben, Debrecen.

**DEAK FERENC** úriszabó, magyar ruha készítő és papiszabósága. **Hódmezővásárhely, IV., Feleki-u. 46. szám.**  
Az országos hírv Szántó I.-nek 1935. óta haláláig volt palást-, tógakészítő mestere. Készíték ORLE-formába szövetselyempalástot, süveget, tógát, övet, papi mellényt. Régit feljöttök. Felvidéki, erdélyi Tiszteletes Uraknak, nem ORLE-formájú palástjait mérsékelt áron átalakítom ORLE-formába. Elismerő- és ajánlólevelekkel, mintákkal szolgálok. Pontos időben, portómentesen szállítok elismert finom anyagokból és szép munkával. Református iparos.

**Lelkész urak figyelmébe!!!**  
**RÓZSÁSSY JÓZSEF** építési vállalkozó templomépítési, tatarozási és tervezési vállalata tájékoztató költségvetésekkel, tervekkel, szaktanácsokkal díjmentesen szolgál, helyszínrre leutazik.  
**Kálvinista cég!**  
Vállalati összegének 2—5%-át a református lelkészúrvák javára adja. Számos elismerő és kitüntető bizonyítványok.  
**Tiszalók. Postaióók 11**

**Belvárosi Takarékpénztár Rt. fiókja, Debrecen**  
Ferenc József-út 53. Telefon: 28-40, 19-52.  
Foglalkozik a banküzlet minden ágával:  
betétek elhelyezése kölcsönök folyósítása  
értékpapírok vétele és eladása.

## SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés  
DEBRECEN  
TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:  
Sesztina János  
1819-ben.

IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,  
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

## Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat jutányos áron készíti

**Szenási Sándor**  
Hódmezővásárhely, Tava 7-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!  
Református Iparos.

## A „TAKARÉKOSSÁG” KERESKEDELMI RT.

kötelékébe tartozó cégek ma is változatlan feltételek mellett s zavartalanul állanak rendelkezésére mindazon mt. vásárlóknak, kik mindenkor pontos fizetményeik igazolására érvényes vásárlási utalvánnyal rendelkeznek!

**ANGSTER JOZSEF ÉS FIA**  
ORGONA- ÉS HARMÓNUMGYÁR RT.  
PÉGS, József-u. 30.

Orgonák, harmóniumok javítása, átépítése, új homlokzat-sípek, villamos fűtőberendezések. — Méltányos feltételek, művészi kivitel.



## MISKOLCZY LAJOS

papi palást készítő

**KASSA, Fő-utca 59.**  
**UNGVAR,**  
**Pázmány Péter-u. 3.**

Selyempalástot készít már 140—P-től kezdve, süveget 15— pengőért.

## MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK



DEBRECENI FIÓKJA

Plac-utca 45—47. Telefon: 23-70., 23-71.  
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

## Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

a **gáz** a legjobb, legolcsóbb, legtisztább;  
a **gáz** a legkényelmesebb;  
a **gáz** a leggyorsabban kezelhető;  
a **gáz** melege pontosan szabályozható;  
a **gáz** számlaértéke egy hónappal későbbben fizetendő.

Messzemenő kedvezmények a házi gázvezetékek berendezésénél.

Fűzők, tűzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőkályhák olcsón kaphatók.

Díjtalan felvilágosítások, készülékek bemutatása, költségvetés:

BATTHYÁNY-UTCA 17. SZ.  
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS  
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

## Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyűmölcsöztet és azonnal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyósít. — Mint a Futura főbizományos, foglalkozik a termény-üzlet minden ágával. TELEFONOK:  
Bank: 19-70. és 22-32. Terménysztyály: 28-66. szám.

REFORMÁTUS

**PAPI  
PALÁST  
ÉS SÜVEG**  
KÉSZÍTÉSE  
ELSŐRENDÜ  
KIVITELBEN  
**FÉNYES  
ILONA**  
RIMASZOMBAT

## A Kollégium felsegítésére történt belizetések és megajánlások.

1941 okt. 18-tól 1941 nov. 15-ig befolyt adományok.

Papp József lelkész, M.-sziget . . . . .	100—P	Kézy György s.-lelkész, Fehérgyarmat . . . . .	5—P
Bereg Péter segédlelkész, Tyukod . . . . .	6-10 P	Balogh Oszkár lelkész, Nyírlövő . . . . .	24—P
Horváth Gábor ig.-tanító, Jánd . . . . .	10—P (20—)	Zsurki egyház . . . . .	10—P
Futó András püspöki titkár, D. . . . .	20—P (200—)	Balácsi Ernő tanító, Kölcse . . . . .	10—P
Dr. Balogh Béla törv. tan.-eln., D. . . . .	15—P (150—)	Cégénydányádi egyház . . . . .	32-06 P
N. N. . . . .	10—P	Szondy István lelkész, Ibrány . . . . .	50—P
Dr. Kun Béla egyet. tanár, D. . . . .	50—P (800—)	Tornyospálcai egyház . . . . .	5—P
Dr. Rábold Elek ügyvéd, Derecske . . . . .	20—P	Tornyospálca: három tanító . . . . .	15—P
Bakó Gyula lelkész, Mérk . . . . .	10-10 P	Tornyospálca: Dr. Hegedűs Béla főj. . . . .	10—P
Özv. Reviczky Gyuláné, Abapuszta . . . . .	50—P	Tornyospálca: Bartha Ferenc lelk. . . . .	20—P
Dr. Vass Kálmán ügyvéd, Beregszász . . . . .	100—P	Szini Árpád tanító, Tiszaköröd . . . . .	6—P
Békésszentandrási egyház . . . . .	30—P	Konyári egyház . . . . .	80—P
Besztercey László lelkész, Geszt . . . . .	30—P	Bokross Elek, Rohod . . . . .	30—P
Juhász Sámuel lelkész, Furta . . . . .	20—P	Kocsis Kálmán lelkész, Sonkád . . . . .	10—P
Dr. Szathmáry Imre polgárm. Mezőtúr . . . . .	10—P (20—)	Nyírmártonfalvi egyház . . . . .	25—P
Szilágyi Árpád lelkész, Kunmadaras . . . . .	20-10 P	Békessy Jenő ny. min. tanácsos, D. . . . .	30—P (130—)
Ciriák Géza lelkész, Túrkeve . . . . .	10—P (80—)	Olcsvaapáti egyház . . . . .	50—P
Dr. Kiss Géza m. k. rend. fog. B.-csaba . . . . .	10—P (50—)	G. Szabó Mihály lelkész, Csaholc . . . . .	10—P
Losonczy Endre lelkész, Hm.-vásárhely . . . . .	20—P (220—)	Kishodosi egyház . . . . .	20—P
Biber Lajos ny. k. jegyző, Érsekcsanád . . . . .	5—P (20—)	Kishodos: Dr. Marcsa Imre lelkész . . . . .	20—P
Tizsaszentimre: Losonczy Lajos főg. . . . .	10—P	Verböci egyház . . . . .	10—P
Tizsaszentimre: Molnár Elemér, lelk. . . . .	10—P	Marjay Géza lelkész, B.-szentandrás . . . . .	40—P
Tizsaszentimre: négy tanító . . . . .	20—P	Kelemen Ferenc lelkész Olcsvaapáti . . . . .	30—P
Tizsaszentimrei egyház . . . . .	20—P	Gödényházi egyház . . . . .	20—P
Tizsaszentimrei isk. gyermekek gyűjt. . . . .	24—P	Szalkai István tanító, Kunmadaras . . . . .	2—P (12—)
Pethő Ferenc ig.-tanító, Tiszalök . . . . .	6—P (72—)	Özv. Pum Józsefné ny. miniszteri tan. . . . .	1,000—P
Kovács József ny. műsz. főt. Sz.-hely . . . . .	3—P (15—)	özvegye, Bene . . . . .	5,000—P
Özv. Bajdor Jánosné, főt. özv., Debr. . . . .	5—P (45—)	Fellner Henrik és Pál presb., Bpest . . . . .	10—P
Nábrádi egyház . . . . .	20—P	Dr. v. Újvárosi Endre, H.-bószorm. . . . .	25—P
Borbély Imre, Tiszalök . . . . .	20—P	Nádudvari egyház . . . . .	5—P (35—)
Váncsodi egyház . . . . .	30—P	Nyíri Géza ny. MÁV felügy, Debr. . . . .	10—P
Váncsod: Németh István lelkész . . . . .	10—P	Dr. Varga Sándor orvos, H.-nánás . . . . .	20—P
Dr. v. Tóth Gyula r.-tan., Szolnok . . . . .	12—P (96—)	Tóth Gergelyné, Debrecen . . . . .	10—P (90—)
Dr. Vértessy István orvos, Harta . . . . .	15—P (135—)	Veress Bálint tb. esperes, Debrecen . . . . .	3-70 P (13-82)
Kovácsy Kálmán, Debrecen . . . . .	5—P (70—)	Volentik Sándor keresk., Debrecen . . . . .	1,350—P
Bartha György lelkész, B.-sámson . . . . .	10—P (20-10)	Theol. Hfj. okt. 31-i ünnepély jöv. . . . .	10—P
Nemesborzavai egyház . . . . .	15—P	Dr. Sz. Nagy Samu ügyvéd, Debr. . . . .	10—P
Benei egyház . . . . .	35—P	Töke László segédlelkész, Róma (kül- . . . . .	5—P
Dr. Tatay Zoltán v. tanácsnok, D. . . . .	10—P (80—)	földi segélyből) . . . . .	50—P
Dr. Balogh Gyula ny. v. tan. H.-hadház . . . . .	20—P	Egyház, Tuzsér . . . . .	19-50 P
Vitéz Kántor János, Beszterec . . . . .	10—P	Egyház, Bilke . . . . .	21-50 P
Csaholci egyház . . . . .	10—P	Egyház, B.-szentmárton . . . . .	25—P
Újvárosi Kálmán tanító, Debrecen . . . . .	3—P (21-30)	Egyház, Békéssámson . . . . .	40—P
Németh László lelkész, Abádszalók . . . . .	40—P	Bán István lelkész, Kunhegyes . . . . .	10—P
Nagyszöllősi egyház . . . . .	50—P	Kiss Sándor missziói lelkész, Bilke . . . . .	5—P
Csarodai egyház . . . . .	20—P	Egyház, Bilke . . . . .	20—P
Csaroda: Orosz Sándor, lelkész . . . . .	20—P	Egyház, Nyírlövő . . . . .	12—P
Id. Szabó Lajos, Mándok . . . . .	2—P	Hétey Sándor tanító, Nyírlövő . . . . .	50—P
Rétközberencsi egyház . . . . .	20—P	Biharkeresztesi egyház . . . . .	6—P (14—)
Tyukodi egyház . . . . .	100—P	Szalkai Lajos áll. tanító, Érmihályf. . . . .	30—P
Dr. Szalkai Pál, Mátészalka . . . . .	50—P	Egyház, Szakoly . . . . .	40—P
Püspökladányi egyház . . . . .	200—P	Egyház, Furta . . . . .	50—P
Katona Antal közs. jegyző, Kisvárd . . . . .	100—P	Egyház, Nyírgelse . . . . .	20—P
Polgári egyház . . . . .	10—P	Hétey Béla presbíter, Nyírgelse . . . . .	3—P
Márton József tanító, Nyírkarász . . . . .	20—P	Hétey István presbíter, Nyírgelse . . . . .	20—P
Erdei Bertalan, Mátészalka . . . . .	5—P	Laskay Miklós főjegyző, Nyírgelse . . . . .	30—P
Mezőberényi egyház . . . . .	25—P	Tóth András lelkész, Nyírgelse . . . . .	10—P
Dögei egyház . . . . .	25—P (50—)	Géberjéni egyház . . . . .	11—P (126—)
Döge: Barcza József lelkész . . . . .	20—P	Balmazújvárosi közs. el. isk. tanítótest. . . . .	30—P
Rohodi egyház . . . . .	40—P	Szamoskéri egyház . . . . .	5—P
Dr. Janka Dezső kir. jb. elnök, D. . . . .	10—P (70—)	Ókrös István kántortanító, Geszt . . . . .	200—P (300—)
Dr. Sz. Nagy Gyula ügyv., M.-szalka . . . . .	80—P	Nagyberegai egyházközség . . . . .	75—P
Kokadi egyház . . . . .	20—P	Egyház, Kunmadaras . . . . .	50—P
Nagyszekerés: Szűcs András lelkész . . . . .	5—P	Egyház, Darvas 30+ hívektől 20 P . . . . .	150—P
Nagyszekerési egyház . . . . .	10—P	Dr. Molnár Béla lelkész, B.-újváros . . . . .	5—P
Özv. Szomjas Gusztávné, Tiszalök . . . . .	300—P	Kiss Tamás segédlelkész, Váncsod . . . . .	10—P
Bulusui egyház . . . . .	5—P	Tiszavídi egyház . . . . .	20—P
Jakab Lajos lelkész, Kokad. . . . .	10—P	Nyírbátor: Varga Károly . . . . .	72—P
Kiss Sándor lelkész, Földes . . . . .	25—P	Nyírbátor: többek adománya . . . . .	10—P
Molnár József tanító, Földes . . . . .	4—P	Egyház, Told . . . . .	20—P
Bakonszegi egyház . . . . .	30—P	Egyház, Gyügye . . . . .	100—P
Asztélyi egyház . . . . .	60—P	Egyház, Abádszalók . . . . .	20—P
Asztély: Simon Zsigmond . . . . .	30—P	Dr. Dancsy László orvos, H.-hadház . . . . .	50—P
		Csász Ferenc ig.-tanító, H.-hadház . . . . .	100—P
		Beregszászi egyház . . . . .	

Sonkádi egyház . . . . .	10— P
Sonkád: Hitelszövetkezet . . . . .	10— P
Sonkád: Szabó Olga tanítónő . . . . .	5— P
Dr. Tóth Bálint ügyvéd, M.-szalka . . . . .	2— P
Nagy Károly MÁV-tanácsos, Debr. . . . .	2— P ( 8—)
Varga Béla győgyed. tanár . . . . .	5— P ( 55—)
Hodászi egyház . . . . .	10— P
Hodász: Főris Lajos lelkész . . . . .	50— P
Téglás: Gr. Waldeck Frigyesné . . . . .	200— P
Téglási egyház . . . . .	120— P
Téglás: Bod Pál presbiter . . . . .	50— P
Téglás: Dolszai Gábor presbiter . . . . .	5— P
Téglás: Kovács István lelkész . . . . .	50— P
Téglás: Pozsár Gyula igazgatótanító . . . . .	25— P
Téglás: Benedek Jolán tanítónő . . . . .	25— P
Téglás: Újlaky István tanító . . . . .	25— P
Téglás: Szécsi Ferenc tanító . . . . .	25— P
Kremán Lajos ny. ig.-tanító Dévaványa . . . . .	12— P
Mezőtúri egyház . . . . .	330— P
Gacsályi egyház . . . . .	20— P
Gacsály: Borbás Károly lelkész . . . . .	20— P
Gacsály: Madarassy András földbirt. . . . .	20— P
Gacsály: Madarassy László földbirt. . . . .	10— P
Gacsály: Özv. Szakloneczay Pálné földbirtokos . . . . .	10— P
Bay László vasúti főnök, Csenger . . . . .	6:94 P
Dr. Kádár István ügyész, Debrecen . . . . .	10— P ( 80—)
Vitéz Leel-Össy Árpád lelk., Sarkad . . . . .	50— P
Csonkapapi egyház . . . . .	20— P
Mónus Kálmán, Mátészalka . . . . .	5— P
Péchy László országgy. képvis. M.-szalka . . . . .	150— P
Izsnyétei egyház . . . . .	5— P
Vozáry Elemér ig.-tanító, Nagyvisnyó . . . . .	1— P ( 2—)
Nyáry Lajos ig.-tanító, Tetétlen . . . . .	3— P ( 9—)
Berettyóújfalu egyház . . . . .	200— P
Berettyóújfalu: Dr. Fráter László alispán . . . . .	5— P ( 40—)
Jeney Mihály ny. ig.-tanító, Debrecen . . . . .	10— P ( 20—)
Adorján István lelkész, Nyírtét . . . . .	50— P
Vitéz Báthory István alezredes, D. . . . .	5— P ( 40—)
Dr. Joó István v. tanácsnok, Debr. . . . .	20— P (180—)
Papp Gábor, Köröstarcsa . . . . .	4— P ( 28—)
Dr. Barcsay Károly ügyvéd, N.-várad . . . . .	11:10 P ( 43:48)
Birtha József lelkész, Apagy . . . . .	5— P ( 45:40)
Három apagyai tanító . . . . .	4— P ( 40—)
Dr. Kálnay Zoltán főszt.-bíró, Nyírbátor . . . . .	100— P
Demjén Kálmán malomt. Nyírbátor . . . . .	100— P
Morvay Béla urad. felügy., Nyírmada . . . . .	100— P
Zápszónyi egyház . . . . .	17— P
Porzolt Lajos lelk., Magosliget . . . . .	20— P
Porzolt Ferenc lelkész, Dombrád . . . . .	10— P ( 25—)
Soós Dezső ig.-tanító, Tiszapalkonya . . . . .	2— P ( 12—)
Kocsár István ig.-tanító, Gesztely . . . . .	10— P ( 80—)
Nyírmeggyes: Tukaics János lelkész . . . . .	25— P
Nyírmeggyes: Tóth Béla ig.-tanító . . . . .	12— P
Nyírmeggyes: Egyesek évi befizetése . . . . .	10— P
Nyírmeggyesi egyház . . . . .	30— P
Erdész Béla, Debrecen . . . . .	30— P
Ormós István lelkész, Nyírkarász . . . . .	20— P
Horváth Sándor ig.-ttó, Kántorjánosi . . . . .	2— P ( 18—)
Bíró Lajos tanító, Nagyecsed . . . . .	5— P ( 15—)
Nyírbogdányi egyház . . . . .	50— P
Giday András tanító, Debrecen . . . . .	10— P ( 70—)
Varga Miklós h.-lelkész, Kékese . . . . .	14— P ( 26—)

13,781:10 P

1941 okt. 18-ig befolyt 43,322:65 P

Összesen 57,103:75 P

#### Alapítványokhoz járultak hozzá :

Végh Sándor tanító, Túrkeve, a Dr. Veress István-alapra . . . . .	10— P
Bencze László ig.-tanító, Porcsalma, a Dr. Veress István-alapra . . . . .	5— P
Bereczky László m. kir. jbt. elnök, Csajág, a Nagykönyvtár javára . . . . .	10— P
Szeremley Béla, Debr., saját alapra . . . . .	20— P
Szücs János gyak. isk. tanár, Debrecen, Dr. Veress István-alapra . . . . .	5— P
Gimn. tan. ösztöndíjából, Gimn. ifj. alapra . . . . .	32:50 P
Tóth László, Hajdúhadház, Dr. Veress István-alapra . . . . .	5— P
Dr. Lévay Gyula, Szolnok, „Papp— Szántó”-alapra . . . . .	30— P (180—)

Alapítványokra befizettek 117:50 P

1941 október 18-ig 8,840:10 P

Összesen 8,957:60 P

Együtt 66,261:35 P

A theologus ifjúság október 31-i ünnepélye 1350 P tiszta jövedelmet hozott, de még az összeg növekszik egy-két utólagos beküldéssel.

Külön ki kell emelni Mátészalkát, ahonnan Kincses István ny. lelkész és fiainak 1500 P-s alapítványán kívül állandóan kapunk 50—100 P-s adományokat és az egyház 1000 P-s megajánlása mellett másik 1000 P-s megajánlás is érkezett Péchy László egyházmegyei gondnok részéről.

Hasonlóképpen Nyírbátorból a község 1000 P-s, az egyház 600 P-s, Dr. Varga Kálmán közjegyző 500 P-s megajánlása mellett már öt ízben kaptunk 100 P-s adományt.

Hajdúpánásról a nyugtázás lezárása után érkezett 589 P egyesek adományából, ezeket részletesen a következő alkalommal nyugtazzuk.

Több egyház az egyénektől felajánlott összegeket összegyűjtve küldte be, pl. Nagylereg 300 P-t, Mezőtúr 330 P-t, Szabolcsveresmart, Tiszaszentimre, Téglás, Gacsály, Nyírmeggyes. Ezt is hálásan köszönjük és szeretettel kérjük a többi lelkész urakat is, hogy különösen a kisebbösszegű felajánlásokat összegyűjteni és egyszerre beküldeni szíveskedjenek; ezzel a postaköltség megkímélése mellett végtelenül megkönnyítik a nyilvántartást is.

A folyó évi megajánlások beküldésére október hóban mindenfelé küldtünk befizetési lapokat, de kívánatra azonnal küldünk, ahol szükséges.

#### Újabb megajánlások.

H.-nánásról: Mikó József népisk. ig. megajánl hét éven át évi 25—25 P-t, összesen 175 P-t. Dr. Tóth Lajos gimn. igazgató megajánl hét éven át évi 20—20 P-t, összesen 140 P-t. Jóna Mátyás presbiter megajánl hét éven át évi 15—15 P-t, összesen 75 P-t. Nyakas Sándor ny. tanító megajánl hét éven át évi 5—5 P-t, összesen 35 P-t.

Oláh Géza állatorvos, Debrecen, évi 25 P-t, összesen 175 P-t. Kossuth-utcai egyházzész, Debrecen, évi 100 P-t, összesen 700 P-t. Kiss Sándor missziói lelkész, Bilke, évi 10 P-t., összesen 70 P-t. Kremán Lajos ny. igazgató-tanító, Dévaványa, évi 12 P-t., összesen 84 P-t.

A befizetéseket és megajánlásokat hálásan köszöni a Kollégium igazgatósága.

Debrecen, 1941 november 20.

Jakucs István.

Rövidítések: D. vagy Debr. = Debrecen, ig.-tanító = igazgatótanító, lelk. = lelképásztor, ny. = nyugalmazott.

A zárójelben lévő számok a részletekben beküldött adományok eddigi összegét jelentik.